SZÁRNYPRÓBA

PÓGYOR ADRIÁN

1989-ben születtem Tiszaújlakon. Az irodalom iránti tisztelet és szeretet a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskolán mélyült el bennem, a költészet itt vált életem részévé. Nélküle már kevésbé érezném magam otthon a világban. Verset írok, ha fáj valami, ha örülök, ha boldog vagyok, s azóta új dimenziók nyíltak meg előttem. Hálás leszek a Gondviselésnek, ha mindabból, amit az új létformákból magammal hozok, másoknak is adhatok valamit.

MEDUSA ÉS A LIDÉRCANYÁK

Hozzám világok járnak sírni,
Mert én nem tudok.
Holt lelkek rettegnek,
Ha éjjel a temetőn
Keresztülhaladok.
Lidércanyák
Csintalan kicsinyeiket
Rémítik velem,
Medusa kővé dermedve
Szenvedi tekintetem.

Pedig könnyeimből
Kertek nőttek már.
Holtak serege
Minden éjjel
Ijesztésemre vár.
Lidércek között fejemen
Vérdíj pihen.
S Medusa várja,
Miként marathat
Kígyóerdejével sziven.

FEJBEN MOSOLYGÓ

Van, aki fejben mosolyog.
Ismerem őt.
Cölöpökön jár
Tért ölelő
Omladékok fölött.
Rá nem hatnak korok.
Időt leplező
Arca előtt leborulok.

Ceruzával
Húz maga előtt
Irányvonalat.
Remeg a szív, a lélek.
Por nem száll fel ott,
Ahol Ő
Keresztülhalad.

DÉMONOK OTTHONA

Ki hollóban méri
A kék eget,
Az éj démonaitól
Kéreget.
Van, hogy
Visszaváltják,
Mi tőlük kéretett.
Emberi a démon,
Látod?
Vérzik,
Ha megvágod.
Csak holnapot

Ne adj nekik soha.
Mert benned lesz
Mindnek
Otthona.

SZAJHA KÉPZELET

Szajha vagy,
Képzelet.
Összefekszel velem,
Ha adok bért,
Ha nem.
Dajkámból lettél
Ágyasom.
Lábam
Könnyeidben mosom,
Miket gyűjtesz,
Ha nem hálok veled.
Féltékenységed tagadod,
S tested
A valóságnak adod,
Ha ledér múzsákkal
Hálni látsz.
Még jobban kívánsz,
Ha gyönyörtől
Más sóhajt alattam,
S nem a te körmeid
Vérzik fel hátam.